

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Reverendissime, Et Amplissime Domine, Domine, Patrone Colendissime.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

REVERENDISSIME, ET AMPLISSIME DOMINE,
DOMINE, PATRONE COLENDISSIME.

Eminam sub sole gemino ingressus fuisset viam, atq; librum hunc luce auspice secundum, piissimis manibus pretiosissimi Tui Antecessoris, Tuisq; juxta sacratis manibus ivisset consecratum, ni primum in secundo, imò (propitiis Diis dixerim) omnium antecessorum gloriam in Te descriptam legerem, Præsul Amplissime, Patrone gratiosissime. Meditabar exiguum hoc ingenii depositum in doctissimo Mariani sinu deponere, qui scientiis natus omnibus, cuiam deberetur, litem accendisset, ni publicum diremisset elogium, quo ita calluit omnes, quasi singulas didicisset; ita didicit singulas, ut calleret universas; hunc illustravit Insula Apollinem, quod præter eum enodavit nemo illustri problemate: uter utri plus debeat? totus ei Pindus domesticus, scientiarum Princeps Theologia ipsa humiliore in Latio hospitari solita ejus in capite nacta Capitolium merito triumphos egit, quam tam sublimi animo in succum suum, sanguinemq; convertit. Pallium rubeum paribus ferebat humeris, eò splendidius ad Ecclesiæ, Religionis, Academiarum ornatum, quo Divinos in fontes altius erat ingressus non lucubrando, sed prælegendo. Totum ei Salisburgum cathedra, unde salem sapientiæ disperfit in suos Doctor Divinus, si majus dici potest. Si brevius: sic omnis doctrinæ augustum sepulchrum ignorantiam promovit ad oblivionem. Omnes apud eum artes antiquo jure diverterant, quæ si loqui potuissent, professuras ne dubita, se nunquam melius habitasse. Parcite innocenti calamo manes piissimi, si vestram Elysiis in campis quietem interpellem, habet hoc grandæva virtus, etiam vivit post funera; de hac qui plurima dixerit, nihil se dixisse fateatur. Marianus vir, cui vita omnis inter lydera, ut ambigere licuerit, Marianus ad Cœlum, an Cœlum ad Marianum raptum sit: extra DEum loqui nil potuit, qui extra DEum nil didicit, ab uberibus sapientiæ ad vulnera Christi semper digressus, omnem fortunam suis erudiebat exemplis, felicitatem modestiâ, misericordiam magnanimitate, ut ibi præclare gesta inciperet, ubi desuit Hercules. Inter honorum summa sibi postremus rarò miraculò, citatus ad claves, & Insulam, utrumq; usq; ad latebras fugit; se unum habuit, à quo temneretur, moderatus in omnibus, in humilitate sine modo. Adesto sæculum, & refer tumidis, quorum rarus sceptro se imparem sentit, nemo ad honorem testudo est. Sed & hujus gloriæ, floridæq; ætati Parcæ non pepercere, ut vixit, ita devixit pientissime, mortuus non credendus in omni vivens memoria, & beatum deslere invidia est. Sen. ad Polyb. c. 17. Mitto proinde cætera, ne ejus laudibus verborum inopia obscuritatem afferat, lucemq; auferat; plura de eo comperta qui volet, sepulchralem invertat lapidem; scripta sunt ibi, quæ præ fulgore meritorum sol ipse irretortus non aspiceret. Satur nunc erit ad tempus longius mors famelica, parceretq; sacratæ huic Familiæ post tantum thesaurum exhaustum: doluimus quidem jacturam hanc usq; ad oculorum imbres, an mori potuisset nobilius, si tam insignes lachrymæ pollinctoris munus obiere: at felix damnum, quod

quod ampliori commodo refarcitur. Dum mors violentas manus iniecisset Mariano, manum de tabula me fors iniqua jubebat tollere, cogitationibus meis cum sacro vertice præcipitatis in urnam; verum felici jam sydere emerfi è tenebris, dum Te video super candelabrum lectissime Præful neo-electe; exere Te eò fata, quo omnium vota Te dudum extulere, quam bene sedes ad clavum, coeli, terræq; claviger, etenim dum orbis capacem ostendis animum, gigantea undiq; signas vestigia, aut Tui desiderium, aut admirationem relinquens ubiq; quæ in alios singula, in Te singularia liberalis natura transfundit munera, hæc nisi jam reperisses, Familiæ Tuæ daturus eras universa, replebuntur facti factis tuis, nec inglorium ducent priora sæcula Te gloriam omnium Antecessorum ingentibus meritis tumulasse, si te amplissima viderent regna, aut inviderent, aut mirarentur cœlicum prodigium; da veniam, ut calamo efferam ea, quæ ob magnitudinem mens ferre nequibit ulla. Videris concessus orbi, non datus, adeò Tibi semper similis, ut credam Te contra bruta fulmina mane & vespere laurum mesticare. Divino res inter humanas incedit animo pulcherrimum inde munus referens, famam nempe rei apprimè congruam: Virum Te majorem omnibus, nullo maximo minorem esse. Quid non pro Oceano fluvii, ignes pro centro, Dii pro cœlo contra Gigantomachos, tua pro animarum bono perfecta bona non dixerint una die novem Musæ; sic dum omnibus omnia, tibi nullus, omnes etiam latuisses, si publici latices latere scient, iratissimus virtuti Tuæ, quòd oculis illudere nesciret. Jam sub Infula proptas intuendus omnibus, qui desertus latere maluisses, sic corrigunt se tandem sæcula. At plus tibi honor, quam Tu honori debes, dum Tuos labores omnium facis esse orium. Sapientiam Tuam satis laudare qui possit, nec dum editus est, avi Tui Salomon omnes literas fecisti Tuas. Tot jam dederas spectacula, quod Nero gemitus sapientiæ Tuæ theatro in tribunalibus explicato; quæ desperare poterant multi, confecisti unus pro Familiæ Tuæ commodo, consilio & industria; inò quod rei caput, jurisperitia etiam veritatem ultra assurgente, sic jura propugnabas ingenio, Themide bis fortis, bis felix. Famam superat eruditio Tua, & si aliæ deforent, Tu juris Corpori grandem solus animam infunderes. Cæsarearum appellationum tribunal appello, coram quo pro Te, Tuisq; tam strenuè pugnavisti semper, ut non rarò nomen Tuum vel pro rostris auditum expugnaret, & juratissimi cæteroquin hostes, queis tua perspecta dexteritas, Tibi vix pugnam paranti jam lauros appararent. Nimirum Themidis libra libro agnata semper cultoribus suis se novit inclinare. Quid jam de fortitudine Tua pro Ecclesia DEI in medium adducam: Non solæ Læcæ viros pariunt, sed & Græcium; stabit hæc veritas, donec erit Tua memoria, quæ nunquam occidet, & si fractus illaberetur orbis, te non territant ruinae, non minus Tu fortis, ac Petra, cui Atlanticos humeros subjecisti, quam belle tibi Montes sub pedibus scis: nihil Te audentius pro Domo DEI, quæ non minus atq; Carthago mœniis opus non habet hoc solo pectore tuta. Non jam anxie indago, unde tantus Tibi splendor, tot nubes sæpe in momento discussæ tam serenam tulere diem. Adamantinus Præful, magis magisq; decorus ab ictu, nihil Tibi communius, quam cum omnibus Elementis decertare pro Ecclesiæ libertate, & sacra prærogativa. Ferreum jam pedem induisti conscius, quòd eo momento, quo sublimitati impositus illico omnem ventorum conjurationem in Te exciveris. Multæ erant apud multos periclitares Principum

pum ante diem coronæ, explorati humeri, inspectus callus manuum, agilitas tentata, petitus ensis; id omissum an ridere sciat in periculis, in Te Amplissimè Præsul hoc quærere, foret actum agere, qui in omni tempestate compares, qualis Palinurus, qui veluti Heros multum palmæ præters, augent alii pondera, crescis Tu cervice, & nervo, probè gnarus in vultu imperantis, si lætus sit inter nubila, jam prælegitur victoria. Non Tu flebilibus Plejadibus natus, mera flamma pro aris, & focus. Vacat nunc quærere, quid Anselmo majus, cujus virtus elidi non potest, & tolerantia dedecus infirmitatis ignorat, ut Dominus DEI in bellis nata in bellis non intreat. Vivum Te, quem nunquam cernere per superos licuit, inspicio in Sen. ep. 66. ibi calamo scriptoris de lineâ ad lineam depictus es; asperis, blandisq; pariter invictus, neutri fortunæ te submittens, supra omnia quæ contingunt, acciduntq;, eminens, imperturbatus, intrepidus, quem nulla vis frangit, talis animi virtus est, hæc est ejus facies: vidi: hæc facies Tua; suspicio, veneror, osculor. Mitto cætera, ne in tomum gigantescat folium, hoc attulisse sufficiat æternitati, vivis historiam. Sic ignis induta genium oculi virtus nescit, tantis itaq; meritis debitam, jamq; ante tria Iustra destinatam Infulam Tibi ex animo aggratulor Præsul Amplissime. Certè nec Superi meliorem dare, nec sacra Familia Tua exoptare potuisset. Infulatus ad montes saxa ipsa in Tuæ statuas gloriæ elaboras, à genio lapidum tantum in hoc diversus ingenio, quòd durus nemini, affabilis, & comis in omnes; meritò tot capitibus Tu Caput supremum, cujus suavitas non novit nisi mel fundere, cujus benignitas non novit nisi amoris vincula gregi subdito injicere, cujus pietas immotam fortunæ rotam sibi audet polliceri. Jam mensuram Tuam cape Amplissime Præsul sub Infula, quam Tibi virtus & sapientia extulerunt in verticem. Per omnia itaq; Elementa vive! vive Tibi, vive Tuis, vive gloriæ Tuæ, vive sæculis, vive immortalitati, & librum hunc secundum Decretalium, quem nomini Tuo inscriptum cupio, congenitâ Tibi benevolentia complectere; erit sanè secundus, si Te in fronte monstrârit, jam fulgidus, antequam prodiret in lucem, dum Te suum statuere caput meditaretur. Patere igitur Tuis consecrari honoribus, & fortunatam ausim dicere Tuam benignitatem, siquidem dum has de jure lucubrationes evulgo, Tuos planè sensus pertexo; Tu verò dum vitam aliorum voluminibus addis, Tuæ illi, quam complecteris animo, jurisperitiæ concinnas immortalitatem, fruerisq; tandem propriæ voluntatis partu, postquam alieni ingenii fætus exornas. Hunc proinde librum dum publici juris facio, tibi tanquam juris Oraculo submissior te, quam possum maximâ, defero; fiet ut liber iste evadat historia laudis Tuæ, ac rerum abs Te in Monasterii juribus gestarum compendium. Accipe ergo opus hoc solo Tuo nomine gloriosum, meq; meosq;, ac Septentrionem Tui aliquando Divi Benedicti seminarium, desertum quidem nunc, sed Sanctissimi Patriarchæ Tui gratis rursus benedicendum, hunc supplico, cum universa Societate nostra Tuis favoribus jugiter adstringe, ac fave.

Reverendissima, Perillustris ac Amplissima Dominationis Vestra

Honoribus Devotissimus

Authoris Ultimæ Voluntatis Executor. S. J.